

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΔΗΛΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ. Έν' Αθήναις φρ. 15. — Έν δὲ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 16. — Έν τῇ ἐξωτ. φρ. 25.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

— ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ΟΔΟΣ ΜΟΥΣΩΝ, Ἀριθ. 4, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος παρὰ τὴν Πλατεῖαν Συντάγματος. —

ΤΟ ΤΕΚΝΟΝ.

Πρόκειται νὰ καταργήσωμεν τὸ μονοπώλιον τῆς περιεργείας ὅπερ διὰ τῶν συνεχῶν ἐπαναστάσεων, μεταπολιτεύσεων, ὑπουργικῶν μεταβολῶν, κοινωνιστικῶν ἐκρήξεων, κοινοκτημονικῶν ἐξάψεων, ἐξασκεῖ ἡ Γαλλία, στέλλουσα ἀπὸ τοῦ κέντρου τῆς πυρκαϊῆς τῆς λάμψεις θερμὰς καὶ ἀντανεκλάσεις πανοραμιακὰς εἰς τὰ περίξ ἔθνη, περιεργαζόμενα μὲ τὸ τηλεσκοπίον τοὺς ἀνευρισμοὺς καὶ τὰ ὑστερικά τῆς καὶ στρέφωμεν πρὸς τὰς μικρὰς Ἀθῆνας τὰ τηλεσκοπία τοῦ κόσμου; Πρόκειται νὰ καταβιάσωμεν ἐντὸς τῶν ῥυπαρῶν ὁδῶν μας καὶ παρὰ τὰ μέγαλα τῶν ὁμογενῶν τὴν οὐρανίαν πολιτείαν τοῦ Πλάτωνος, ἀνατρέποντες ὅλον τὸ ἀστυκὸν καὶ κοινωνικὸν καθῆκον δι' ἑνὸς καὶ μόνου ψηφίσματος δι' οὗ νὰ κηρύττωμεν κοινὰς μὲν τὰς γυναῖκας, κοινὰ δὲ τὰ κτήματα; Πρόκειται νὰ εἰσαγάγωμεν πρῶτοι ἡμεῖς πανηγυρικῶς, ἐπισήμως, μετὰ προηγούμενον ἁγιασμόν, τοὺς δύο μεγάλους πόθους τῶν θερμότερων φαντασιολόγων, **κοινογαμίαν** — **κοινοκτημοσύνην** — ἀρτύοντες νέον Σύνταγμα καὶ ἀπαρτίζοντες αὐτὸ ἐκ τῆς Οὐτοπίας τοῦ Θωμᾶ Μωροῦ, ἐκ τῆς Ὁκεανίας τοῦ Ἀρρίκτων, ἐκ τῶν ιδεῶν τοῦ Γράκχου Μπαμπέφ, ἐκ τῶν Τεσσάρων Κιρήσεων τοῦ Φουριέ καὶ τῶν Φαλαγγείων τοῦ Enfantin;

Ἄν τοῦτο ἐπιδιώκη ὁ κύριος Παχὺς, μὲ τοὺς ὑπ' αὐτὸν Ῥαδινόν, Ἀδαμόπουλον καὶ τὸν νεώτερον Ταρμπάζην, πρέπει νὰ μᾶς τὸ εἰπῶσι, νὰ λάβωμεν τὰ μέτρα μας, νὰ σχεθῶμεν ἐπὶ τασούτῃ γονιτευτικῶν προτάσεων· ἀλλ' ἂν ὁ κ. Παχὺς δὲν τὸ κουνεῖ ἀπὸ τὰς ιδιοκτησίας του, τότε δὲν βλέπομεν τὸν λόγον δι' ὃν θὰ τὸ κουνήσουν οἱ μεγάλοι γαιοκτῆμονες τῆς Ἠπείρου καὶ Θεσσαλίας. Ἄν αὐτὸς ἄχρι τοῦδε οὐχὶ νὰ μοιράσῃ μετὰ τῶν συμπολιτῶν του κατὰ τὸ ὅ ἔχων δύο χιτῶνας κτλ. ἀλλ' οὐδ' ἐκείνην τὴν ἀσθενεστάτην, τὴν σκοτεινὴν ἀπόχρωσιν τοῦ κοι-

ωνισμού, τῆς ἐν εὐεργετικοῖς δηλαδὴ σκοποῖς κοινοπραξίας ἀπάντων, ἔβαλέ ποτε εἰς ἐκέργειαν, δὲν καταλαμβάνομεν πῶς θ' ἀπαιτήσῃ παρ' ἄλλων νὰ μοιράσῃ τὰ ὑπάρχοντά των πτωχοῖς καὶ νὰ μείνωσιν αὐτοὶ ἀκτήμονες. Διότι περὶ τοῦτο καὶ μόνου πρόκειται.

Ἄμ' ἀφαιρέσητε τὸν ἀγῶνα εἰς ὃν εἰσηλθεν ἄπαξ ὁ κ. Παχὺς, εἴτε διὰ νὰ ἐπιτύχῃ Βουλευτῆς, εἴτε δι' οἷους δήτινας λόγους, καὶ ἀπὸ τοῦ ὁποίου δὲν δύναται πλέον νὰ ὑποχωρήσῃ, χωρὶς νὰ γίνῃ καταγέλαστος εἰς ἑαυτὸν καὶ ψηφοβολητὴ ὑπὸ τῶν ἐκλογέων του, ἂμ' ἀφαιρέσητε τὰ καταχθόνια συμφέροντα τὰ ὅποια θὰ ἐγεννήθησαν ἐκ τῆς ιδέας τῆς ἀρπαγῆς τεραστίων ιδιοκτησιῶν τῶν διακοσίων μεγάλων γαιοκτημόνων τῆς Ἀρτας καὶ τῆς Θεσσαλίας, ἂμα παραγκωνίσθητε τοὺς ἐρεθίζοντας τοὺς χωρικοὺς δικηγόρους διὰ νὰ ἔχωσι δίκας, ἂμα παραμερίσητε τὴν βδελλοτάξιν τῶν μικρεμπόρων παρακεντέων, ζητούντων νὰ μεταβληθῶσιν αὐτοὶ εἰς δεσπότες τῶν χωρικῶν, ἂμα στουμπώσητε τ' αὐτιά σας ἐν τῇ διὰ λογαριασμόν τοῦ κ. Παχὺ γραφείσῃ ἐκθέσει, εἰς τὰς βδελυκτὰς ἐπανερχομένης πρὸς σκοτισμόν τῆς ἀληθείας καὶ διὰ προσποιητῆς ἀμαθείας φράσεις: ἡ σταύρωσις, τὸ αἷμα, οἱ πατέρες μας, τὸ θηρίον ὁ Ἀλῆς, ἡ βορβορώδης καὶ ῥυπαρὰ πηγὴ τῆς ιδιοκτησίας, ἡ μήτηρ τοῦ Χάμκω καὶ ἡ ἀδελφὴ Χαϊρίτσα, αἱ καταστροφαὶ τῆς πολυπαθοῦς Κρήτης, κτλ. κτλ. τότε οὐδὲν ἄλλο μένει κάτω κάτω τῆς γραφῆς ἢ τοῦτο: **Πόλεμος τῇ ιδιοκτησίᾳ**. Καὶ τί πόλεμος; Πόλεμος γενικὸς, ἐναντίον τῆς ιδιοκτησίας, ἐπ' ὀνόματι ἀρχῶν κοινωνικῶν, πρὸς παρεμπόδισιν τῶν πλουτοκρατικῶν συγκεντρώσεων, ὅπως ἀναπνεύσουν οἱ μεγάλοι ἐργατικοὶ πληθυσμοί; Ὁχι. Πόλεμος τῆς ιδιοκτησίας ὀρισμένων προσώπων, διὰ νὰ ἐπωφεληθῶσι πάλιν ὀρισμένα πρόσωπα. Οἱ χωρικοὶ εἶναι τὰ ὄργανα. Οἱ χωρικοὶ, οἵτινες πληρώνουν τὸν Καραπάνον, οἱ χωρικοὶ θὰ πληρώσουν καὶ τὸν Παχὺν μὲ τοὺς δικηγόρους του. Αὐτοὶ θὰ πᾶθωσιν ἐκ τῆς ἀναρχίας· αὐτοὶ θὰ πεινάσουν· αὐτοὶ θὰ καταφύγουν εἰς τοκογλύφους· ἐνθ' οἱ ἄλλοι, οἱ θερμασταὶ τοῦ ζητήματος, θὰ καπνίζουν τὸ σιγάρον των, ὅταν τὸ δζάκι τοῦ γεωργοῦ

δὲν θὰ ἔχη καπνὸν νὰ καπνίσῃ. Τοὺς ὠθοῦν εἰς τὴν ἐπι-
νάσταςιν, ἐνῶ ἔπρεπε νὰ ὠθήσουν εἰς τὴν καλλιέρ-
γειαν καὶ τῶν ἀγρῶν καὶ τὴν τύχης των. Τοὺς ὠθοῦν
εἰς τὴν ἀρπαγὴν, ἐνῶ μου ἔχουσιν ἀνάγκην συντηρή-
σεως.

Καὶ ἔχομεν δύο ἰδιαίτερα χωριστὰ ἀπ' ἀλλήλων ζη-
τήματα. Τὸ ἀγροτικὸν ζήτημα ὅπερ εἶναι γενικὸν καθ'
ἅπασαν τὴν Ἑλλάδα, παλαιὰν καὶ νέαν, σκοποῦν τὴν
βελτίωσιν τῆς τύχης τῶν χωρικῶν, τὴν πρὸς τὸ συμφέ-
ρον αὐτῶν βελτίωσιν τῶν σχέσεων καλλιεργητῶν καὶ
γαιοκτημόνων, τὴν χάριν τοῦ δικαίου ἀπόδοσιν εἰς τοὺς
μικροὺς καλλιεργητὰς ὅλων τῶν κατὰ καιροὺς καταπα-
τηθέντων κτημάτων. Ἐὰν πιέζῃ τοὺς χωρικοὺς ὁ Καρα-
πάνος, τοὺς πιέζει καὶ ὁ βασιλεὺς εἰς τὴν Δεκέλειαν,
τοὺς πιέζει καὶ ὁ Τσιγγρὸς εἰς τὸν Ὠρωπὸν, τοὺς πιέζει
καὶ ὁ Πετσάλης εἰς τὸ Ἐπρωχώρι, τοὺς πιέζουν καὶ οἱ
μεγαλοκτηματῖαι εἰς τὴν Λεβαδείαν.

Ἰδοὺ τὸ ἐν ζήτημα, ὅπερ εἶναι γενικὸν δι' ἅπασαν τὴν
Ἑλλάδα, καὶ τὸ ὅποιον ἀργὰ ἢ ὀγλίγωρα θὰ λάβῃ τὴν
λύσιν του ὑπὲρ τῶν μεγάλων περιφερειῶν καὶ τῶν πυ-
κνῶν πληθυσμῶν, ἐναντίον δὲ τῶν ἀρπάγων γαιοκτημό-
νων καὶ τῶν καταπατητῶν ἀρχόντων.

Ἀλλὰ τὸ ἄλλο ζήτημα κατὰ τοῦτο εἶναι ἀγροτικόν,
καθ' ὅσον ἐβαλεν εἰς κίνησιν ἀγροτικοὺς πληθυσμοὺς θί-
σος πανούργων διεκδικούντων ἴδια συμφέροντα καὶ ἴδια
πάθη, διὰ νὰ ὑποκατασταθῶσι αὐτοὶ ἔπειτα μεγαλοκτη-
ματῖαι ἀντὶ τῶν γυμνωθησομένων νῦν ἰδιοκτητῶν καὶ
κυρίων τῆς γῆς. Διότι τοῦτο εἶναι βέβαιον, ἡ Θεσσαλία
οὐδέποτε θὰ ὑπάρξῃ χωρὶς μεγάλων ἰδιοκτησιῶν καὶ χω-
ρὶς μεγάλης καλλιεργείας. Αἱ σχέσεις μόνον τῶν καλλιερ-
γῆτων καὶ γαιοκτημόνων πρέπει νὰ κανονισθῶσιν πρὸς
τὸ συμφέρον αὐτῶν τῶν τάξεων.

Αὐτὸ τὸ ἄλλο λοιπὸν ζήτημα οὐδὲν ἄλλο ἀφορᾷ εἰμὴ
τὴν ἀρπαγὴν νομίμως κτιθείσης ἰδιοκτησίας.

* *

Τὸ φυλλάδιον τοῦ κ. Παχὺ διὰ ν' ἀποδείξῃ τοὺς με-
γαλοκτηματῖας Ἀρτης καὶ Θεσσαλίας φαντασιώδεις ἰδιο-
κτητάς, σφαδάζει μεταξύ τοῦ λιπαρωτέρου κοινωνισμοῦ
καὶ τῆς σοφιστικωτέρας δικολαβίας μεταξύ τῆς ἀρχῆς
τοῦ Προυδῶμ: *Ἡ ἰδιοκτησία εἶναι κλοπὴ καὶ τῆς σφο-
δροτέρας μωρίας τοῦ κόσμου, ὅτι τὸ μὲρ εἶναι φόρος.*

Αἱ ἰδιοκτησίαι ἐν Ἀρτῇ καὶ Θεσσαλίᾳ ἠγοράσθησαν
διὰ ταπίων καὶ εἶναι ἐγγεγραμμέναι εἰς τὸ Γενικὸν Κτη-
ματολόγιον τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἐν τῷ ὑπουργεῖῳ
τῶν Οἰκονομικῶν, φέρουσιν ἅρα πάντα τοὺς νομίμους τύ-
πους οὓς δεόν νὰ φέρῃ πᾶσα ἰδιοκτησία διὰ νὰ εἶναι σε-
βαστὴ ὑπὸ τοῦ Κράτους. Εἶναι ἀληθές ὅτι προκειμένου
περὶ τῶν ἰδιοκτησιῶν τοῦ κ. Καραπάνου ἤγειραν τὴν ἐν-
στάσιν ὅτι τὰ ταπία εἶναι πλαστὰ· ἀλλ' ὁ κ. Καραπάνος
τοὺς προκαλεῖ νὰ τὸ ἀποδείξουν. Τί κάμνουν οἱ περὶ τὸν
κ. Παχύν; Ἀνατρέχουν εἰς τὸν Κατακτητὴν τὸν Μωά-
μεθ καὶ εὐρίσκουν ὅτι ὁ Κατακτητὴς ἤρπασε τὰ κτήματα
καὶ τὰ ἔδωκεν εἰς τιμαριούχους. Καὶ ἐπειδὴ τὰ ἤρπα-
σεν, ὁ Καραπάνος δὲν εἶναι ἰδιοκτήτης. Ἐξετάσατε,
κύριε Παχὺ, μετὰ τῆς ἐπιμελείας τὴν καταγωγὴν καμ-
μίσας λαίδης λίρας σας, ἐκ τῶν πολλῶν ἃς ἔχετε; Εὐ-
ρετε ὅτι ὄχι μία, ἀλλὰ πολλαὶ ἐξ αὐτῶν, δυνατόν νὰ
ἀπεκτῆθησαν πρὸ ἀμνημονεύτων χρόνων διὰ φόνου ἢ διὰ
κλοπῆς; Εἴσθε ἐνοχος ὅμως σεῖς διὰ τὴν καταγωγὴν
τῆς λίρας σας; Μεταβαίνουν ἔπειτα ἀμέσως εἰς τὸν Ἀλῆ

πασσά τὸν Τεπελενλή, καὶ τοὺς υἱοὺς του, Μουχτάρ καὶ
Βελή, εἰς οὓς ἀνήκον αἱ ἰδιοκτησίαι τοῦ Καραπάνου ἐν
Ἀρτῇ. Εὐρίσκουν ὅτι ὁ Ἀλῆς τὰς γαίας αὐτὰς δὲν τὰς
ἠγόραζεν, ἀλλὰ τὰς ἤρπαζεν. Ἰδιοκτησία ὅμως ἐν Τουρ-
κίᾳ σύμφωνα μετὰ τὸ Σερῆ δὲν ὑπάρχει, δὲν δύναται νὰ
ὑπάρξῃ ἐξ ἀρπαγῆς. Φέρουν εἰς μαρτυρίαν ἕνα Μανσοῦρ,
καὶ ὁ Μανσοῦρ δὲ αὐτὸς τοὺς διαψεύδει γράφων ἐπὶ λέ-
ξει ὅτι ὁ Ἀλῆς ἐγένετο ἰδιοκτήτης, ὅτι ἠγόραζε γαίας,
ὅτι ἠνάγκαζε τοὺς χωρικοὺς νὰ τῷ πωλῶσι τὰς γαίας
των, καὶ τὰ τὸν κάμνουν συνιδιοκτήτην.

Εἶναι δὲ βέβαιον ὅτι μετὰ τὴν καταστροφὴν τοῦ Ἀλῆ,
αὐτὰ τὰ κτήματα τὰ ὅποια ἔχει ὁ Καραπάνος, τὰ ἐδή-
μευσεν ἡ Πύλη. Πῶς θὰ τὰ ἐδήμευσεν, ἂν δὲν ἦσαν πε-
ριουσία τοῦ Ἀλῆ; Προσέρχεται δὲ ἡ μαρτυρία τοῦ Ἀγ-
γλου ἱστορικοῦ Λήκ, ὅστις ὀνομαστὶ ἀναφέρει τὰ χωρὶς
τοῦ Καραπάνου τὰ ὅποια ἦσαν ἰδιοκτησία τοῦ Ἀλῆ, καὶ
προσδιορίζει ἀκόμα πόσας προσόδους τοῦ ἔφεραν αὐταὶ
αἱ γαίαι ἀπὸ τῆς δεκάτης, καὶ πόσας ἀπὸ τὸ εἰσόδημα
τῶν ἀκινήτων ἰδιοκτησιῶν του. Γλυστροῦν ἔπειτα ὡς ἐπι-
δέξιοι βαλλιστὰ εἰς τὸ προσφιλές των ἐπιχείρημα, τὸ
ὅποιον τοὺς παρουσιάζει μυθοπλαστικὰ ὄντα παντομίμας
χριστουγεννιάτικης τῶν Ἀγγλων ὑπὸ ἄπλετον ἡλετρι-
κὸν φῶς, τέρατα με κεφαλὴν μεγάλην ὡς τὴν ὑδρογειον
σφαῖραν, με κοιλίας ἐξογκωμένας ὡς ἀερόστατα καὶ με
κάτι κινεζικοὺς πῶδας, τὸ ἐπιχείρημα: ὅτι αὐτὸ τὸ τρί-
τον, αὐτὸ τὸ γεώμορον ὅπερ ὁ Ἀλῆς ἐλάμβανεν ἀπὸ τὰς
ἰδιοκτησίας του, δὲν ἦτο μίσθωμα ὅπερ κατέβαλλον οἱ
καλλιεργηταί, ἀλλὰ ἡ αὐθαίρετος καὶ ἐν ἀγνοίᾳ τῆς
Πύλης αὐξήσις τοῦ φόρου τῆς δεκάτης εἰς τριάντα τοῖς
0]0! Καὶ ἐδῶ συρρέει πλέον χεῖμαρρος μωριῶν, παρα-
δοξότητων, ἀντιφάσεων, καθαρῶν διαστροφῶν, χεῖμαρρος
ὅστις τοὺς κάμνει νὰ πάρουν τὰ παπούτσια σ' τὸ χέρι
καὶ τὰ ἐνδύματα ὑπὸ μάλης διὰ νὰ σωθῶν. Παρου-
σιάζουν τὸν Ἀλῆ ὅτι ἐφορολόγει τὰς ἰδιοκτησίας του!
Διαψεύδουν αὐτὸν τὸν μηχανικὸν τοῦ ἐπιτελείου τοῦ Ἀλῆ
Μανσοῦρ, ἐφ' οὗ κυρίως στηρίζονται, καὶ ὅστις ῥητῶς
λέγει ὅτι ὁ Ἀλῆς ἐνοικίαζε τὰ τσιφλίκια του. Ἀντεπε-
ξέρονται κατὰ τῆς πιστοτάτης περιγήσεως τοῦ Ἀγ-
γλου Λήκ, ὅστις ἀκριβῶς ὑπολογίζει ὅτι ἀπὸ μὲν τὸν
φόρον τῆς δεκάτης εἰσέπραττεν ὁ Ἀλῆς 290 πουργιὰ,
ἀπὸ δὲ τὸ ἴμορον—ἦτοι τὸ εἰσόδημα τῶν ἰδιοκτησιῶν
του, 2000 πουργιὰ, λίρας 60,000. Δὲν ἤξεύρουν πῶς νὰ
δικαιολογήσουν ὅτι τὸ ἴμορον αὐτὸ, ὅπερ παρουσιάζουν
ὡς ἐξογκωμένην δεκάτην, ἐν ἀγνοίᾳ τῆς Πύλης ὑπὸ τοῦ
Τυράννου Ἀλῆ εἰσπραττομένην, ἡ Πύλη δημεύσασα τὰς
ἰδιοκτησίας τοῦ Ἀλῆ καὶ τῶν λοιπῶν μελῶν τῆς οἰκογε-
νείας, διετήρησε τὸ ἴμορον, ὅπερ καὶ ἐπῶλει, ἐνοικίαζεν,
ἐδώρει. Δὲν λέγουσι γὰρ διατὶ αὕτη ἡ ἐξογκωμένη δε-
κάτη, αὐτὸ τὸ μετημφισμένον ἴμορον, δὲν εἰσπραττέτο
ὑπὸ τοῦ Ἀλῆ καὶ ἀπὸ τὰ λεγόμενα κεφαλοχώρια, ὅπου
οἱ χωρικοὶ δηλαδὴ ἦσαν ἰδιοκτῆται, καὶ ὄχι ὁ Ἀλῆς,
διότι τὸ ἴμορον δὲν ἦτο φόρος, ἀλλὰ ἰδιοκτησία.

Δὲν ἐντρέπονται νὰ προσράπτουν ὡς ἐπιχείρημα ὑπὲρ
αὐτῶν, δῆλωσιν τοῦ βουλευτοῦ Ἀδαμοπούλου, ὅστις λε-
ληθῶτως λέγει: «Ἐλάμβανεν δὲ ὁ Ἀλῆς λόγῳ τῆς προ-
στασίας ταύτης τὸ τρίτον τῶν εἰσοδημάτων τῶν Δημι-
τριακῶν καρπῶν, ὅπερ βαθμηδὸν μετέτρεψεν εἰς **δικαίω-
μα συνιδιοκτησίας**». Καὶ ὅλον αὐτὸ τὸ μέγα ἐκ παι-
γνιοχάρτων οἰκοδόμημα πῶς τὸ ἀνήγειρεν ὁ Ἀρχιτέκτων
τοῦ ἀγροτικοῦ Σύμπαντος, κ. Παχὺς; Ἐπὶ μιᾷ παχυ-
λῆς ἀμαθείας, τὴν ὁποίαν, ἂν ἦτο καὶ πράγματι συγγρα-

φεύς του φυλλαδίου ο βουλευτής "Αρτης, θα του εκάμνομεν την τιμήν να του την απονεύωμεν ὅλην, ἀλλ' ἐπειδὴ ἄλλοι διὰ λογαριασμόν του ἔγραψαν τὸ φυλλάδιον, εἰς τοὺς ἄλλους αὐτοὺς ἀναγκάζομεθα ν' ἀποδώσωμεν κατὰ περισσώτερον τῆς ἀμαθείας, δηλαδή κακοήθειαν ἐν ἐπιγνώσει. Εὗρον τὴν τουρκικὴν λέξιν *μιρί*, τὴν εὗρον συμφωνοῦσαν μὲ τὸ ἔμπορον, ὑπέθεσαν λοιπὸν τὸ *μιρί* φόρος, εἶδος γκαστρωμένης δεκάτης, καὶ ὑπεστήριξαν ἀναιδῶς ἐν τῷ φυλλαδίῳ των ὅτι τὸ *μιρί* εἶναι φόρος. Κατὰ τίνας δὲ τὸ ὑπεστήριξαν αὐτό; Καθ' ὅλου τοῦ τουρκικοῦ ἔθνους, καθ' ὅλης τῆς τουρκικῆς γλώσσης, καθ' ὅλης τῆς τουρκικῆς νομοθεσίας, καθ' ὅλων τῶν ὑπομνηματιστῶν αὐτῆς, καθ' ὅλων τῶν Ἀσιανῶν Λεξικογράφων. Διότι καθ' ὅλους αὐτοὺς, πλην τοῦ κ. Παχὺ, νέου αἰρεσιάρχου γλωσσολόγου, τὸ *Μιρί* εἶναι ὁ Δημόσιος Θησαυρὸς, εἰς ὃν ἐπληρόνετο τὸ γεώμορον διὰ τὰ κτήματα τοῦ Στέμματος.

Καὶ ὅταν μὲν ὀχυρόνωνται οἱ περὶ τὸν Παχὺν εἰς μακρυσμένον παρελθόν, ἡ ὑπτική ἀπάτη περιάπτει θέληγητρόν τι εἰς τὰς σκηνοδακτικὰς τερατείας των. Ἀλλ' ὅσῳ πλησιάζουν εἰς τοὺς καθ' ἡμᾶς χρόνους, αἱ τερατώδεις μορφαὶ των δὲν ἱλαρύνουσι πλέον, ἀλλ' ἀποτροπιάζουν. Ὅταν τὰ κτήματα αὐτὰ ἀπὸ τῆς κυριότητος τοῦ Ἀλῆ περνοῦν εἰς τὴν κυριότητα τῆς Πύλης, ἀπ' αὐτῆς πάλιν πωλοῦνται εἰς ἄλλους ἐπὶ πληρωμῇ ἐμφυτευτικοῦ κανόνος (1) παρ' αὐτῶν τ' ἀγοράζει ὁ Μουσταφᾶ πασᾶς τὸ 1859, καὶ εἰς τὸν Μουσταφᾶ δωρεῖται ὁ Σουλτάνος τὸν ἐμφυτευτικὸν κανόνα, ὅστις ἀνῆρχετο εἰς 216,500 γρ. κατ' ἔτος, ὁ δὲ Μουσταφᾶς γενόμενος πλήρης ιδιοκτητῆς, ἀντήλλαξε τὸν Μουλκίναμῆ, ὃν εἶχε ὡς ἐμφυτευτῆς, διὰ χοτζετιῶν καὶ ταπίων, καὶ δι' αὐτῶν τῶν χοτζετιῶν καὶ ταπίων ἐνεκατέστη ιδιοκτητῆς ὁ κ. Καραπάνος, δυνάμει 60,000, λιρῶν, ὅταν οἱ διὰ λογαριασμόν των νέοι *Enfantim* διέρχονται ὅλα αὐτὰ τὰ στάδια των ἐν λόγῳ ιδιοκτησιῶν, βυθίζουσιν τοὺς γρόνθους εἰς τοὺς λάρυγγας των, καὶ ἀπειλοῦνται οἱ φιλόανθρωποι νὰ σκάσουν, ἐκ φόβου μήπως ἀκουσθοῦν τὰ κρυφὰ των γέλοια, δι' ὁσχυριζομένων

ὅτι καθ' ὅλην αὐτὴν τὴν ἀλληλουχίαν ἀπὸ Ἀλῆ εἰς Σουλτάνον, ἀπὸ Σουλτάνου εἰς Ριφᾶτ, ἀπὸ Ριφᾶτ εἰς Ἀντιβασιλέα, ἀπὸ Ἀντιβασιλέως εἰς Μουσταφᾶν, ἀπὸ Μουσταφᾶ εἰς τοὺς κληρονόμους του, ἀπὸ τῶν κληρονόμων του εἰς τὸ Κράτος, δὲν ἐπωλεῖτο ιδιοκτησίαι, ἀλλὰ φόρος τοῦ Κράτους !!! Καὶ πότε αὐτό; ἐν ἔτει 1867, ἐν ἔτει 1870. μετὰ τὸν κανονισμόν τῆς τουρκικῆς νομοθεσίας, ὅτε ὅλοι οἱ φόροι ἦσαν γνωστοί, καὶ μόνον ὁ φόρος αὐτὸς ἦτο ἄγνωστος, ὁ φόρος τοῦ γεωμόρου, ὅστις σημειώσατε καθ' ὅλην τὴν αὐτοκρατορίαν μόνον εἰς χωρία Ἀρτας καὶ Θεσσαλίας ἐπεβάλλετο. φόρος ὅστις ἐπωλεῖτο ἢ ἐνοικιάζετο εἰς ὃν τινα ἤθελε τὸν ἀγοράζει. φόρος δι' ὃν ἐξετελοῦντο ἐν τῷ Κτηματολογίῳ ὅλοι οἱ νενομισμένοι τύποι τῆς μεταβιβάσεως τῶν περιουσιῶν. φόρος τὸν ὅποιον εἶχεν ἀγοράσει ὁ Ἀντιβασιλεὺς καὶ ἐφορολόγει τοὺς ὑπηκόους τοῦ Σουλτάνου !! φόρος τὸν ὅποιον ἠδύνατο ν' ἀγοράσῃ καὶ ὁ Γεώργιος πρὸ τῆς προσαρτήσεως ἀκόμη καὶ θὰ ἐφορολόγει οὕτω τοὺς κατοίκους Ἀρτης καὶ Θεσσαλίας, πρὶν ἢ γίνωσι πολῖται τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου !

Καὶ τὸ συμπέρασμα τῶν Παχιστῶν ποῖον εἶναι; Ὅτι αἱ γαῖαι αὐταὶ εἶναι ἀδέσποτοι ! Δὲν ἀνήκουν εἰς τὸν Σουλτάνον, ὅστις τὰς ἤρπασεν ἀπὸ τὸν Ἀλῆ. δὲν ἀνήκουν εἰς τὸν Ἀλῆν, ὅστις τὰς ἤρπασεν ἀπὸ τοὺς χωρικούς. Δὲν ἀνήκουν εἰς τὸν Κατακτητὴν, διότι τὰς κατέκτησε. Δὲν ἀνήκουν εἰς τοὺς κοτζαμπασίδες, οὔτε εἰς τοὺς καπετανίους, οὔτε εἰς τοὺς τιμαριούχους, διότι τὰς διένειμεν εἰς αὐτοὺς ὁ Κατακτητῆς. Δὲν ἀνήκουν εἰς τὸν Καραπάνον, διότι ἔχει μὲν τίτλους ιδιοκτησίας, ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ τοὺς ἔχῃ νομίμως. Δὲν ἀνήκουν εἰς τοὺς χωρικούς, διότι εἰς χεῖρας των κανένα τίτλον ιδιοκτησίας δὲν ἔχουν. Εἰς ποίους λοιπὸν ἀνήκουν; Μήπως εὐρεθῇ ὅτι ἀνήκουν εἰς τὸν κ. Παχὺν, ὅστις τὰς διεξεδίκησε διὰ τοῦ λόγου καὶ τῆς μελάνης του; Ἡ μήπως πρέπει νὰ ἐπιστραφοῦν εἰς τὸν Σουλτάνον, εἰς ὃν καὶ ἐπὶ τέλους δικαιώματι κατακτήσεως ἀνήκουν;

Καλεοβάν.

(1) Παραθέτομεν ἐνταῦθα τὴν ἐξῆς παράγραφον ἐκ φυλλαδίου τοῦ κ. Καραπάνου διὰ νὰ ἐννοηθῶμεν καλλίτερα ὑπὸ τῶν ἀναγνωστῶν μας: «Ὀλίγα ἔτη μετὰ τὴν δήμευσιν τῶν κτημάτων τοῦ Ἀλῆ Πασσᾶ καὶ τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ, ἡ Τουρκικὴ κυβέρνησις ἤρχισε νὰ πωλῇ ἐξ αὐτῶν. Ὅπως διευκολύνῃ τὴν ἐκποίησιν, παρεδέχθη τὴν πώλησιν, εἴτε εἰς πλήρη ιδιοκτησίαν, ὅτε ὁ ἀγοραστής, πληρώνων τὴν συμπεφωνημένην ἀξίαν τοῦ κτήματος, ἐγένετο ιδιοκτητῆς αὐτοῦ καὶ ἐλάμβανε τακτικὰ ταπία, εἴτε εἰς ἀπλήν ἐμφύτευσιν, ἐπὶ πληρωμῇ τοῦ ἐμφυτευτικοῦ κανόνος (μουατζελέ), ὅτε ὁ ἀγοραστής ἐπλήρωνε μικρότερον ποσὸν διὰ τὴν ἀγοράν τοῦ δικαιώματος τῆς ἐμφυτεύσεως, ἐλάμβανε δὲ, οὐχὶ ταπία, ἀλλὰ φερμάνιον ὀνομαζόμενον Μουλκίναμῆ. Ἐδωκε δὲ συνάμα ἡ Τουρκικὴ κυβέρνησις τὸ δικαίωμα τῆς ἐπιλογῆς εἰς τοὺς ἀγοραστὰς ὅπως μεταβιβάσωσιν ὁσάκις θελήσωσι, τὴν ἐμφύτευσιν εἰς πλήρη ιδιοκτησίαν, πληρόνοντας τὸ δωδεκάπλσιον τοῦ ἐμφυτευτικοῦ κανόνος. Τοιουτοτρόπως δ' ἐπωλήθησαν, ἐν τε Ἡπείρῳ καὶ Θεσσαλίᾳ τὰ πλεῖστα τῶν τσιφλικίων τοῦ Ἀλῆ πασᾶ. Ἐκ τῶν πωληθέντων δὲ ὡσαύτως, τὰ πλεῖστα ἐγένοντο πλήρης ιδιοκτησίαι τῶν ἀγοραστῶν, διὰ τῆς ἀγορᾶς, ἐνίοτε δὲ καὶ διὰ τῆς ὑπὸ τοῦ Κράτους δωρήσεως τοῦ ἐμφυτευτικοῦ κανόνος (σ. 77).

Ὁ κ. Χ. εἶναι γνωστὸς ὡς ἔκτος τροχὸς τῆς ἐν Ἀθήναις διπλωματικῆς ἀμάξης. Προχθὲς μεταβαίνει εἰς ἐπισκεψιν Κυρίας ἀνηκούσης καὶ αὐτῆς εἰς τὸν διπλωματικὸν κόσμον.

— Ἡ Κυρία δέχεται; ἐρωτᾷ τὴν θαλαμηπόλον.

— Δυστυχῶς, Κύριε, βγῆκε ἔξω καὶ θὰ λυπηθῇ πολὺ δι' αὐτό.

— Ἀ! δὲν πειράζει, ἐγὼ δὲν λυποῦμαι διόλου ἀφοῦ εὕρισκω ἔ! ἔ! μὲν τόσῳ εὐμορφῇ ψυχακὸρῃ (βγάζει τὸ μανδύλι καὶ σκουπίζεται)

Ἐπειτα ἐξακολουθεῖ:

— Εὐρεῖς . . . ἡ εὐμορφία δὲν κάμνει διακρίσεις.

— Ὅτε μία φωνὴ ἀκούεται:

— Αἰμιλία, ἂν ἔχῃς φίλους, νὰ τοὺς δέχῃσαι εἰς τὸ μαγειρεῖον.

Εἰκὼν! . . .

Ἦτο ἡ φωνὴ τῆς Κυρίας ἡτις, κατὰ τὴν θαλαμηπόλον . . . εἶχεν ἐξέλθει.

Δὲν ξέρω ἂν ὁ Χ. ἠκολούθησε τὴν εἰς τὴν κουζίνα ἀγούσαν, γνωρίζω ὅμως ὅτι ἀπὸ τότε δὲν φαίνεται πλέον εἰς τὸ Φάληρον.

(Ἱστορικόν.)